

Sygn. akt Ns 23/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Ewelina Pługowska

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2013 r. w Zgorzelcu sprawy

z wniosku **W. K. i M. K.**

przy udziale **(...) S.A. w K.**

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

I. wniosek oddalić,

II. zasądzić od wnioskodawców W. K. i M. K. solidarnie na rzecz uczestnika postępowania (...) S.A. w K. kwotę 257 zł (dwieście pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I Ns 23/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy W. K. i M. K. wnioskiem z dnia 07-01-2013r wystąpili przy udziale (...) S.A. w K. o ustanowienie za odpowiednim wynagrodzeniem służebności przesyłu, na nieruchomości stanowiącej współwłasność wnioskodawców, położonej w Z. przy ul. rzeczki (...), objętej prowadzonymi przez Sąd Rejonowy w Zgorzelcu księgami wieczystymi Kw nr (...), odnośnie działek o numerach ewidencyjnych (...). Wnioskodawcy domagali się tytułem stosownego wynagrodzenia kwoty 237 440,00 zł oraz zasądzenia na ich rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wniosku wskazali, „ że uczestnik jest właścicielem urządzeń elektroenergetycznych służących do przesyłania energii elektrycznej, zlokalizowanych na wymienionych wyżej działkach. Linia wraz z strefą ochronną zajmuje 4 180 m^{((2))}. Do 1990r. zasiedzenie służebności mogło nastąpić wyłącznie na rzecz Skarbu Państwa. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9-12-2009r. w sprawie sygn. akt IV CSK 291/09 ; niedopuszczalne jest zaliczanie posiadania przez przedsiębiorstwo państwowe wykonywanego przed tą datą do okresu potrzebnego do nabycia służebności przez zasiedzenie przez następcę prawnego tego przedsiębiorstwa". Prowadzi to do wniosku, iż ewentualny zarzut zasiedzenia służebności będzie chybiony. Okres zasiedzenia mógł rozpocząć swój bieg ewentualnie po utracie mocy obowiązującej ustawy o jednolitej własności państwowej tj. od 1990r. i to od tej daty można rozważać czy Uczestnik jest posiadaczem służebności w dobrej czy w złej wierze. Wskazać należy, iż „zgodnie z utrwalonym poglądem dobra wiara polega na usprawiedliwionym w danych okolicznościach przekonaniu posiadacza, że przysługuje mu prawo własności (por. m.in. postanowienie SN 2 dnia 7 maja 1971 r., I CR 302/71, NP 1973, nr 4, s. 580 z glosą A. Kunickiego; E. Skowrońska-Bocian (w:) K. Pietrzykowski (red.), Komentarz, t. I, 2005, s. 552 i powołane tam orzecznictwo)." [Dadańska Katarzyna A., Filipiak Teresa A komentarz LEX 2009 Komentarz do art.172 kodeksu cywilnego (Dz.U.64.16.93), [w:] A. Kidyba (red.), K.A. Dadańska, T.A. Filipiak, Kodeks cywilny. Komentarz. Tom II. Własność i inne prawa rzeczowe, LEX, 2009). W tym stanie rzeczy ocena stanu świadomości

Uczestnika powinna być dokonana w oparciu o dokumenty posiadane przez Uczestnika oraz jego zachowanie. Ocena zarzutu zasiedzenia w zakresie dobrej i złej wiary Uczestnika winna polegać na ocenie jego zachowania oraz stanu jego świadomości w zakresie przysługującego mu tytułu prawnego do działki. Dobra wiara to błędne aczkolwiek usprawiedliwione przekonanie, iż przysługuje Uczestnikowi prawo do władania działką. Wnioskodawcy w zakresie wykonywania prawa służebności przesyłu. Uczestnikowi, mimo ewentualnego prawa służebności przesyłu przysługującego Skarbowi Państwa, nie przysługuje ani nie przysługiwał tytuł prawny do korzystania z działki Wnioskodawcy - Uczestnik nie informował Wnioskodawcy o takim fakcie. Wnioskodawca nie wie również, aby Uczestnik zachowywał się jak posiadacz służebności, który winien m. in. zgłosić fakt posiadania nieruchomości w zakresie odpowiadającym w treści prawu służebności przesyłu do opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Wskazać należy, iż w sytuacji przyjęcia, jako daty początkowej zasiedzenia służebności, dnia rozpoczęcia eksploatacji linii energetycznej, zasiedzenie w dobrej wierze nastąpiłoby przed 1989r. (okres zasiedzenia wynosił wtedy 10 lat). Prowadzi to do wniosku, iż skoro Skarb Państwa nabył prawo służebności przesyłu przed 1989r. to Uczestnik nie może doliczyć okresu posiadania przez Skarb Państwa sprzed przeniesienia posiadania prawa odpowiadającego służebności przesyłu w trybie art. 176 kc wszak takie doliczenie jest możliwe tylko w okresie biegu terminu zasiedzenia (a ten ustalby w dniu nabycia służebności przesyłu przez Skarb Państwa). Oznacza to, iż początek biegu terminu zasiedzenia na rzecz Uczestnika rozpocząłby swój bieg w 1990r. (nowelizacja kodeksu cywilnego). Warto podkreślić, iż dla przeniesienia prawa służebności przesyłu, a nie przeniesienia posiadania części działki Wnioskodawców, niezbędne jest zachowanie szczególnej formy dokumentu - winien to być wyrok, umowa lub decyzja wyłączeniowa. Uczestnik nie przedstawił żadnego z w/w dokumentów na etapie przed sądownym (a z całą pewnością, biorąc pod uwagę przepisy ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, nie może nim być dokument o przekształceniu przedsiębiorstwa państwowego w spółkę), zatem przyjmując należy, iż nawet jeśli Skarb Państwa nabył służebność przesyłu, to ta służebność nie została przeniesiona na rzecz Uczestnika.

Na zakończenie Wnioskodawca pragnie zauważyć, iż zasiedzenie służebności przesyłu na rzecz Uczestnika, które rozpoczęło swój bieg w 1989r. lub w 1990r., należy uznać za zasiedzenie w złej wierze, co oznacza, że jeszcze nie nastąpiło.”

W odpowiedzi na wniosek uczestniczka postępowania (...) S.A. w K. wniosła o oddalenie wniosku. Zakwestionowała powierzchnie 4 180 m² zajmowaną przez linie, zarzucając, iż na nieruchomości wnioskodawców posadowione są tylko dwa słupy linii energetycznej NN. Jako główny zarzut uczestniczka podniosła posiadanie tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości wnioskodawców w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu, który uzyskała w drodze zasiedzenia. Argumentując, iż: „na działkach wnioskodawców nr (...) przebiega odcinek linii napowietrznej nn z dwoma słupami. Linia ta została wybudowana w roku 1944. Na działce nr (...) zlokalizowany jest odcinek linii L-707 oraz 5 słupów, natomiast nad działką (...) przebiegają przewody linii L-707. Uczestnik zauważa, że przebiegająca przez działkę linia SN posiada trzy odgałęzienia, które nie stanowią własności uczestnika. Linia elektroenergetyczna L - 707 została wybudowana przez Zakład Produkcyjno- (...). W roku 1984 dowodem PT(...) przedmiotowe urządzenia zostały przekazane na majątek poprzednika prawnego (...) SA. (dowód: dowód PT, karta z księgi majątkowej) Za bezsporne uznać zatem należy, że infrastruktura elektroenergetyczna posadowiona na działkach wnioskodawców wchodzi w skład majątku uczestnika (jego poprzedników prawnych) od roku 1945 oraz częściowo od 1984 r. Przebieg wyżej opisanych linii energetycznych nie uniemożliwia zagospodarowania działki, a jedynie stwarza pewne ograniczenia. Wnioskodawcy nabywając działkę z istniejącą infrastrukturą mieli pełną świadomość istniejącego obciążenia. Uczestnik postępowania z ostrożności podnosi w niniejszej sprawie zarzut zasiedzenia służebności przesyłu. (...) SA w K. od roku 1945 oraz 1984 nieprzerwanie użytkuje urządzenia elektroenergetyczne posadowione na działkach wnioskodawcy pomimo zmian organizacyjnych, które we wskazanym okresie były następujące: do roku 1989 uczestnik wchodził w skład przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą (...) w P. - Zakład (...),

- w 1989 roku na podstawie Zarządzenia Ministra przemysłu z dnia 16 stycznia 1989r utworzono przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) w J.,

- w 1993 roku Zakład (...) został skomercjalizowany, powstała spółka (...) nazwą Zakład (...) S.A.

- w 2004 r. Zakład (...) S.A. przejął majątek spółek energetycznych

z L., O., W. i W. w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ksh i stał się przedsiębiorstwem wielooddziałowym pod nazwą (...) SA, który zmienił następnie nazwę na (...) S.A., a obecnie po kolejnym połączeniu spółek, od 1 września 2011 r. prowadzi działalność pod nazwą (...) S.A. z siedzibą w K., Oddział w J.. Powyższe oznacza, że od 1945 r. oraz 1984 r. obecność linii elektroenergetycznych była akceptowana przez właściciela przedmiotowych działek.

Skoro według zapisów w książce majątkowej uczestnika wskazana we wniosku linie zostały w granicach obecnej nieruchomości uczestnika, wybudowana do 1989 r., bez zmiany ich lokalizacji, oznacza to, że od tego czasu linie te stanowią trwałe i widoczny element objętej rozszereżeniem działek. W tej sytuacji oczywistym jest, że uczestnik jako następca prawny przedsiębiorstwa państwowego w sposób widoczny, trwałe i nieprzerwany od ponad 30 lat, w dobrej wierze, korzysta z nieruchomości stanowiącej obecnie własność wnioskodawcy, co oznacza, że uczestnik spełnił przesłanki do nabycia prawa do nieodpłatnego korzystania z nieruchomości wnioskodawcy w związku z zasiedzeniem służebności przesyłu w zakresie przebiegu wyżej opisanej linii. W sposób bezsporny służebność przesyłu może być nabyta przez właściciela urządzeń przesyłowych w drodze zasiedzenia. Taką możliwość dopuszczają przepisy, jeżeli są spełnione ustawowe przesłanki zasiedzenia i taka sytuacja występuje w przedmiotowej sprawie. Skoro służebność przesyłu wprowadzono do polskiego systemu prawnego z dniem 3 sierpnia 2008 r., a jej treścią jest korzystanie przez właściciela urządzeń z cudzej nieruchomości w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń przesyłowych, to właściciel tych urządzeń nabywa prawo do nieodpłatnej służebności przesyłu ex lege w trybie zasiedzenia, ponieważ w sposób niewątpliwy napowietrzne sieci elektroenergetyczne spełniają, zgodnie z art. 292 k.c. przesłanki trwałego i widocznego nabycia tego prawa. Linia ta, zgodnie również z dyspozycją art. 172 k.c. spełnia wymóg posiadania w dobrej wierze nieruchomości, w sposób nieprzerwany, przez oznaczony ustawowo okres 20 lat, co zostało wyżej wykazane. Biorąc pod uwagę fakt, że istotna w związku z zasiedzeniem zmiana stosunków własnościowych nastąpiła z dniem 1 lutego 1989 roku, a więc od transformacji ustrojowej minęło przeszło 20 lat, a wyżej wskazane linie, we fragmencie przebiegającym przez działkę uczestnika, przez cały ten okres do chwili obecnej stanowią własność uczestnika, którego tożsamość potwierdza aktualny pełny odpis z KRS to przyjąć należy, że konieczny do zasiedzenia służebności upłynął z całą pewnością 1 lutego 2009 r. ”

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawcy są właścicielami nieruchomości składających się z działek o numerze (...). Przez te działki zlokalizowane w obrębie XII, AM-1, gmina Z. wchodzi w skład nieruchomości, dla których Sąd Rejonowy w Zgorzelecu, V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste pod nr JG (...) 1 7/1 i (...) przebiegają linie energetyczne należąca do (...) Spółka Akcyjna w K.. Nieruchomość wnioskodawcy nabyli W. K. na podstawie umowy przekazania gospodarstwa rolnego na następcę z dnia 23-02-1989 r., M. K. na podstawie umowy darowizny udziału od swojej matki W. K. z dnia 03-03-2004 r.

(dowód: odpisy KW k -11-22)

Na nieruchomości wnioskodawców, na działkach oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...), usytuowane są urządzenia elektroenergetyczne stanowiące własność wnioskodawcy – linie średniego napięcia oznaczona jako L-707 i jedna linia niskiego napięcia NN.

Bezspornym było, że linia niskiego napięcia została wybudowana przed wojną i posiada ona drewniane pojedyncze słupy. Na działkach wnioskodawców posadowione są dwa słupy linii niskiego napięcia o rozpiętości kabli do 0,5 m linia przebiega przez te działki na długości około 100 m.

Linia średniego napięcia L-707 została wybudowana na początku lat 80 XX wieku przez Zakład Produkcyjno- (...). Zakład Produkcyjno- (...) umową z dnia 15 listopada 1982 r. przekazał tą linię na rzecz Zakładu (...) w J.. W roku 1984 dowodem PT (...) przedmiotowe urządzenia zostały formalnie przekazane na majątek poprzednika prawnego (...) S.A.

W K.. Na działkach wnioskodawców posadowione jest sześć słupów i linia przebiega przez te działki na długości około 360 m. Rozpiętość przewodów tej linii wynosi około 3 m. Linia L 707 była kilkakrotnie konserwowana i naprawiana.

(dowód: dowód PT k 66, karta z księgi majątkowej uczestnika k 67-68, zeznania świadka N. K. k 59v, zeznania wnioskodawców k 70-71, mapy – k. 23)

Pismem z dnia 18-10-2012r. wnioskodawcy zaproponowali uczestnicze postępowania ugodowe ustanowienie służebności przesyłu na jej rzecz, za wynagrodzeniem 234 080,00zł. Do zawarcia umowy pomiędzy stronami nie doszło, albowiem już w odpowiedzi na to pismo (...) S.A. w K. zgłaszał zarzut zasiedzenia służebności przesyłu.

(dowód: pismo wniosk. z 18-10-2012r. – k. 24-25, odpowiedź uczestnika k 26)

(...) S.A. w K. jest następcą prawnym Zakładu (...) w J., który przejął i korzystał z linii L-707 i przedwojennej linii NN.

(okoliczność bezsporna)

Wnioskodawcy pomimo, że linie istnieją odkąd pamiętają. Nigdy wcześniej nie występowali do uczestnika lub jego poprzedników z jakimkolwiek roszczeniami związku z istnieniem spornej infrastruktury energetycznej na swoich działkach. Wnioskodawcy na nieruchomości prowadzą działalność ogrodniczą hodując warzywa w szklarniach i pod folią i na polach uprawnych. Słupy utrudniają im uprawę a obecność linii wymusza przycinanie zbyt wysoko rosnących gałęzi. Istnienie infrastruktury energetycznej zmniejsza wartość gruntu jako działek budowlanych.

(dowód: zeznania świadka N. K. k 59v, zeznania wnioskodawców k 70-71, mapy –k 23)

Przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą (...) w P. - Zakład (...),

- w 1989 roku na podstawie Zarządzenia Ministra przemysłu z dnia 16 stycznia 1989r utworzono przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) w J.,

- w 1993 roku Zakład (...) został skomercjalizowany, powstała spółka (...) nazwą Zakład (...) S.A.

- w 2004 r Zakład (...) S.A. przejął majątek spółek energetycznych

z L., O., W. i W. w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. i stał się przedsiębiorstwem wielooddziałowym pod nazwą (...) SA, który zmienił następnie nazwę na (...) S.A , a obecnie po kolejnym połączeniu spółek, od 1 września 2011r prowadzi działalność pod nazwą (...) S.A. z siedzibą w K., Oddział w J..

(dowód: odpis KRS uczestnika k 39-49, zarządzenie Ministra Przemysłu z dnia 14-01-1989r k 51-53, zarządzenie Ministra Przemysłu z dnia 09-07-1993r k 54-55)

Sąd zważył, co następuje:

W dniu 30 maja 2008 r. została uchwalona ustawa o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731), która wprowadziła z dniem 3 sierpnia 2008 r. do polskiego systemu prawnego, obok służebności gruntowych i służebności osobistych, trzeci rodzaj służebności - **służebność przesyłu** (art. 305¹-305⁴ k.c.) Ustanowienie służebności przesyłu jest możliwe tylko na rzecz takiego przedsiębiorcy, który jest właścicielem urządzeń, służących do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz innych urządzeń podobnych lub który zamierza wybudować takie urządzenia (art. 49 § 1 k.c.). Oznacza to, że służebność przesyłu może mieć zastosowanie zarówno do takich stanów faktycznych, gdy urządzenia przesyłowe już istnieją, jak również, gdy przedsiębiorca urządzenia te zamierza dopiero wybudować w przyszłości. Omawiana nowelizacja pozwala zarówno na uregulowanie tzw. zaszłości, oraz zabezpiecza interes prawny przedsiębiorcy już w fazie planowania inwestycji (G. Bieniek, W sprawie podmiotowych praw rzeczowych..., s. 43; tenże, Urządzenia przesyłowe..., s. 56). Na podstawie cytowanych przepisów wnioskodawcy domagali się ustanowienia służebności za

jednorazowym wynagrodzeniem w kwocie 234 080,00zł. zł. uznając, iż taka kwota zrekompensuje uciążliwość jaką muszą znieść związku z istnieniem linii energetycznej na ich nieruchomości.

Oczywistym jest, że nie ma potrzeby ustanowienia służebności przesyłu jeżeli przedsiębiorca posiada tytuł prawny do korzystania z cudzej nieruchomości. Taki zarzut zgłosiła uczestniczka postępowania podnosząc zarzut zasiedzenia służebności przesyłu.

Na tle bezspornego w zasadzie stanu faktycznego spór stron miał wyłącznie charakter jurydyczny sprowadzający się do odmiennie interpretacji przepisów i wynikającej z niego innego obliczania czasu posiadania służebności niezbędnego do jej zasiedzenia. Sama okoliczność korzystania przez uczestnika urządzeń infrastruktury energetycznej na działkach wnioskodawcy i jej czaso-okres był pomiędzy stronami bezsporny. Przy czym za niewykazany został uznany zarzut uczestnika, iż część urządzeń linii L 707 nie stanowi jego własności. Z treści bowiem dokumentu PT (...) wynika, iż na rzecz Zakładu (...) w J. zostały przekazane wszystkie urządzenia infrastruktury energetycznej w tym rejonie wybudowane przez Zakład Produkcyjno- (...). Uczestnik mimo że to na nim spoczywał obowiązek wykazania, iż połączone ze sobą strukturalnie elementy linii średniego napięcia nie stanowią jego własności żadnych dowodów na tą okoliczność nie przedstawił. Niewątpliwie w przypadku gdyby rzeczywiście miało miejsce częściowe przekazanie zespołu powiązanych ze sobą urządzeń to wynikało to by z umowy lub protokołu przekazania szczegółowo przy tym wskazującego rozgraniczenie linii przechodzących na własność Zakładu (...) w J. a pozostających we własności Zakładu Produkcyjno- (...). Zakład Produkcyjno- (...). Uczestnik dowodów na to jednak nie przedstawił.

Sąd orzekający podzielając pogląd z Postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2012 r. o sygn akt V CSK 183/11 o treści: „Nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, iż posiadanie służebności przesyłowej przez przedsiębiorstwo państwowe przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej kodeks cywilny z 1989 r. nie było posiadaniem w rozumieniu art. 352 § 1 k.c. i nie mogło prowadzić do zasiedzenia.” uznał, iż uczestnik i jego poprzednicy prawni posiadali służebność przesyłu obciążającą nieruchomość wnioskodawców od momentu wybudowania linii L 707 przy czym jako datę pewną jej istnienia na zasadzie domniemania faktycznego przyjął datę zawarcia umowy pomiędzy Zakładem Produkcyjno- (...) a Zakładem (...) w J. tj. dzień 15 listopada 1982r o przeniesieniu własności tej linii. Niewątpliwie więc do czasu zmiany kodeksu cywilnego nie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu lub służebności przesyłu przez Skarb Państwa, (...) S.A. w K. może więc w całości zaliczyć czas posiadania przez swoich poprzedników prawnych w tym i przez Zakład Produkcyjno- (...), który od dnia zawarcia umowy do dnia formalnego przekazania urządzeń korzystał z nich w tym i z nieruchomości wnioskodawców jako dzierżyciel w imieniu i na rzecz poprzednika prawnego uczestnika. Konsekwencją powyższego jest przesądzenie, iż uczestnik nabył w drodze zasiedzenia służebność przesyłu w dobrej wierze z dniem 15 listopada 2002r, a nabycie w złej wierze nastąpiłoby z dniem 15 listopada 2012r, albowiem pierwszą i jedyną czynnością wnioskodawców prowadzącą do przerwania biegu zasiedzenia było złożenie wniosku w niniejszej sprawie w dniu 07-01-2013r. Podkreślenia wymaga przy tym, iż Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2009 r., IV CSK 291/09 został zaś wydany w stanie faktycznym, w którym nabycie służebności przez zasiedzenie nastąpiło już w 1985 r., a więc na rzecz Skarbu Państwa. W okolicznościach niniejszej sprawy mamy do czynienia, zdaniem sądu orzekającego, z sytuacją odmienną, gdyż bieg zasiedzenia służebności zakończył się po zmianie przepisu art. 128 k.c. dokonanej ustawą z dnia 31 stycznia 1989 r. oraz po zmianie tego przepisu z dniem 1 lutego 1989 r.

Biorąc pod uwagę wynikające z treści art. 7 kc i art. 234 kpc domniemanie dobrej wiary, które jest wiążące dla sądu o ile druga strona domniemania tego nie obali przyjęto, że uczestnik posiadał służebność w dobrej wierze. Wnioskodawcy nie przedstawili żadnych argumentów faktycznych, które poddałoby domniemanie dobrej wiary uczestnika pod wątpliwość. Z ich zeznań wynika natomiast bezkonfliktowe istnienie tej linii i korzystanie z jej urządzeń przez uczestnika i jego poprzedników prawnych.

Podobna sytuacja miała miejsce w przypadku linii niskiego napięcia istniejącej od czasu wojny. Przyjmując nawet najbardziej korzystną dla wnioskodawców interpretację art 128 k.c. niewątpliwie w dniu 1 lutego 2009r doszło do powtórnego zasiedzenia służebności przesyłu dla tej linii w dobrej wierze teraz przez uczestnika w swoim imieniu i na swoją rzecz. W przypadku tej linii nie było żadnych wątpliwości dla istnienia dobrej wiary uczestnika związku

z jej bezkonfliktowym istnieniem od zakończenia wojny. Stosownie bowiem do art. 292 k.c. służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Korzystanie z napowietrznych linii energetycznych jest zatem klasycznym przykładem prowadzącym do zasiedzenia służebności przesyłu. Przy ocenie posiadania prowadzącego do zasiedzenia służebności gruntowej chodzi o faktyczne korzystanie z gruntu w takim zakresie i w taki sposób, w jaki czyniłaby to osoba, której przysługuje służebność. Władanie w zakresie służebności gruntowej kwalifikuje się, zgodnie z art. 336 k.c., jako posiadanie zależne i jest ono wystarczające do nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie (tak SN w postanowieniach z dnia 11.02.2010 roku I CSK 181/09 oraz z dnia 5.06.2009 roku I CSK 392/08).

Mając na uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji w pkt I na podstawie art. art. 305¹-305⁴ k.c. zastosowanych a contrario.

Przesądzenie negującego roszczenie wnioskodawców zarzutu zasiedzenia służebności przesyłu bezprzedmiotowym czyniło przeprowadzenie dowodów służących jedynie ustaleniu wynagrodzenia za jej ustanowienie. Dowodów połączonych przy tym z wydatkami, których poniesienie stanowiło by całkowicie zbędne narażenie wnioskodawców na dalsze koszty.

Orzeczenie o kosztach oparto o art 520§3 k.p.c. mając na uwadze, iż interesy stron były wyraźnie sprzeczne i od samego początku spór koncentrował się na zasiedzeniu lub nie służebności. Dlatego obciążono wnioskodawców obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego uczestnika których wysokość ustalono na podstawie § 7 pkt 3 („sprawy dotyczące służebności) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r.) tju na kwotę 240 zł.